

XXX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Krumslutningsstraffens Afkaffelse og Indførelse af staaende Arrest ved Hæren.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 3die Februar 1869).

Udvalget har været enigt om at tilraade Krumslutningsstraffens ufortøvede Afkaffelse saavel for Krigs- som Fredsforhold.

Idet man har maattet erkende denne uhensigtsmæssige og nedværdigende Straf for at staae i afgjort Strid med Tidsaanden, har man ikke kunnet Andet end med Befalingsmændene bemærke det betydelige Omfang, hvori den er bleven bragt i Anvendelse ved adskillige af Hærens Afdelinger, efterat dens Benyttelse som arbitrært Straffemiddel i Aaret 1864 atter er bleven tilstedelig. — Udvalget skal dog udtale som sit Haab, at de militære Befalingsmænd, hvem Straffemyndigheden uden Dom er anbetroet, fremtidig, hvad enten nærværende Lovudkast skal vinde kongelig Stadfæstelse eller ikke, ville vise den største Besindighed i Henseende til Brugen af et Straffemiddel, der i den offentlige Mening og af Regjeringen ikke mindre end af Repræsentationen maa betragtes som dømt.

Idet man fremdeles forventer, at den saa hyppig og længe paafaldte Dmordning af den militære Straffelovgivning og Rettergangsmaade fra Regjeringens Side vil blive fremmet ved enhver til dens Raadighed staaende Forholdsregel, og at dertil sigtende Lovarbejder i en nær Fremtid ville blive forelagte Rigsdagen, har man ligeledes været enig om ikke at kunne tilraade Thinget at vedtage den Straf, der i Lovudkastet er foreslaaet sat istedetfor Krumslutning. Bortset fra den Ulyst, Ud-

valget overhovedet har været mod at befatte sig med en stykkevis Reform af en Lovgivning, der i sin Heelhed maa ansees for alt forlængst at have overlevet sig selv, har man ikke kunnet finde, at det ligesoverfor de reiste Tvivl skulde være blevet tilstrækkelig godtgjort, at den i Forslag bragte Straf skulde være mere passende eller synderlig heldigere end den, som den er bestemt til at afløse. — Udvalget har derhos ikke været istand til at overbevise sig om, at det af Hensyn til Disciplinen i Hæren skulde være nødvendigt at tye til et saadant nyt Straffeonde. Efter de gjældende Militairlove staaer der nemlig desuagtet saamange Straffemidler baade af strengere og lemsældigere Bessaffenhed til Raadighed for Befalingsmændene, at der ikke med Føie vil kunne paasthydes nogen Mangel i saa Henseende; og dette gjælder efter vor Anskuelse ikke blot Fredsforhold, hvor der navnlig haves Valget mellem en heel Række Arreststraffe lige fra Dvarteer- og Vagtarrest indtil simpelt Fængsel paa Band og Brød, men ogsaa Krigsforhold, hvorved bl. A. skal henpeges til Rescriptet af 8de April 1848 og de i samme indeholdte Beføielser. I Forbindelse hermed bør det endnu fremhæves, at et Blik paa de tabellariske Oversigter over Krumslutningsstraffens Anvendelse ved Hærens Afdelinger viser, at der har været enkelte af disse, eksempelvis skal nævnes 2den, 8de, 17de og 22de Bataillon, Fodgarden, Artilleriet og tildeels In-